

llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

El Govern espanyol s'adreça a la S. de les N. denunciant la intervenció italiana.

¿Voleu dir que no hi ha massa interès a assemblejar-nos amb Etiopia?

EDICIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 18 — Telèfon n.º 255

ANY II

Mataró, dimarts 24 d'agost 1937

NUM. 339

NÚMERO SOLT: 1,5 cts
SUBSCRIPCIÓ: 2,50 PEsSETES MES

Irresponsabilitats suïcides

Floia en l'ambient, fa uns quants dies, en aquesta reraguarda nostra tan plètica de desgràcies i de desgraciat, un aire d'irresponsabilitat tan densa que pot menar el poble antifeixista altra volta a aventures tràgiques de conseqüències irreparables.

Per descomptat, creiem que la nuvolada es desfarà per si sola. O, a tot estirar, arribarà a la categoria de cap de núvol estiuenc.

Però, sigui quina sigui la importància dels fets que tots hem de procurar que no es produïxin, hem de començar ja a sentar per endavant i per a sempre la nostra posició de ciutadans d'un país en guerra, de proletaris disposats a fer la Revolució de cara al poble, per damunt de tots els enemics de la llibertat.

Diu molt bé un amic nostre, que al nostre país hi ha un sector molt important que s'ha educat tant en el costum de votar sempre en contra—en contra del que sigui—, que, per tal de mantenir-se a l'oposició, no vacil·la en tot moment a fer obra negativa en el concert col·lectiu de la massa antifeixista.

Proves en tenim ara, i ben concretes. Als diaris, en els mítings i utilitzant l'arma «revolucionària» del periòdic i el full clandestí, s'està portant fa molts dies una tasca tan persistent contra la solidaritat dels diversos sectors antifeixistes, contra l'exèrcit, i singularment contra el Govern de la República, que, o hi ha algú que inconscientment juga a l'equívoc, o bé simplement es prepara un altre *putch* a benefici exclusiu de Franco.

I tanmateix, abans que aquestes campanyes feixistes arribin a prendre cos en l'esperit de les masses enquadrades a les nostres organitzacions sindicals i polítiques responsables, valdrà la pena que recordem el que ens estem jugant amb aquesta guerra i el que podríem perdre si en un moment donat oblidéssim la nostra exacta situació.

Cal acabar amb la política baixa, indecent, feixista, de certs grups amparats per la bona fe del nostre po-

ble. Cal dir d'una vegada prou! a segons qui.

Si persisteix la nostra reraguarda per aquests viaranyis, si no s'adapta al ritme responsable que el Govern li marca, anem en camí de perdre en un dia el que ens ha costat més d'un any de lluites terribles i heroïques.

Hem repel·lit diverses vegades que el país ibèric és, per ell mateix, tota una paradoxa. I tots els fets ens venen a donar la raó. Perquè certes polítiques personals, certes «revolucions» particularistes, certes expansions «sans culots» i certes entrebanquetes de capelleta són molt comprensibles en un país en guerra civil. Comprensibles i lògiques.

Però quan aquesta guerra, civil es transforma—com en el cas d'Espanya—en una guerra d'invasió, en una guerra d'ans Estats contra un altre Estat, no fer un bloc al costat dels defensors de la llibertat i oposar-se, sense reserves mentals, al pas de l'invasor és fer una tasca suïcida i dubtosa.

Car, podem trobar-nos que un dia—com molt bé diu la faula—mentre estiguem barallant-nos, vingni l'enemic a imposar-nos el seu jou.

És imprescindible reforçar els Govern de Front Popular, representació dirigida de l'Espanya antifeixista. I és imprescindible perquè ja sabem per experiència que, sense una autoritat ben cimentada, l'Exèrcit falla. I diguin el que vulguin els apologetes de totes les doctrines—el dia que fallés el principi d'autoritat, d'unitat, de disciplina i de fe en la victòria de l'Exèrcit, podríem donar la nostra causa per perduda i, això, en un període molt curt.

Callin, doncs, els que no tenen dret a obstaculitzar la marxa del poble cap a la victòria.

Que callin i que es disposi el Govern a fer-los emmudir si és que, malgrat tot, persisteixen certes granotes a justificar la presentació de factura al feixisme criminal.

J. CASES I BUSQUETS

Catalunya

Nosaltres, els homes que vàrem posar-nos al costat de la República conquistada el 14 d'abril del 1931, hem manifestat els nostres neguits i els nostres anhels amb tot allò que representa l'idealisme de les nostres concepcions.

Els homes que com nosaltres, des de molt joves hem lluitat per una societat més humana, més digna i sobre tot més justa, no podem deixar de sentir intensament el sotrac que el canvi de règim representava.

Des del primer moment vàrem sentir l'atracció d'aquell home insigne que es deia Francesc Macià, pel que representava d'enlairament de l'esperit català.

Els anys de dictadura varen fer molt en favor de Catalunya, i els que per temperament ja sentim la nostàlgia de la nostra terra, vàrem sofrir i sofrir, quan els dictadors ens la malmetien; quan tenien la gosàdia de malparlar-ne.

Nosaltres, homes de Catalunya, homes catalans per la sang de la nostra raça, dèiem des del fons del nostre cor: Dolça Catalunya, pàtria del meu cor...

La tragèdia que estem vivint no sabem quan acabarà. Sabem, sí, una cosa: que la guerra tots plegats la guanyarem, que en l'ajut de tots junts aixafarem el feixisme, que de tota aquesta tragèdia en sorgirà una transformació renovadora, que com les tempestes purificarà l'ambient putrefacte que asfixiava tot un poble...

Nosaltres, homes d'esquerra — i

consti que no ens ho diem per fer més o menys bonic—no portem una etiqueta per semblar homes liberals, som homes d'esquerra senzillament perquè en som, perquè en el ventre de la nostra mare ja sentíem les fuetades dels firans, i a mesura que ens havem fet grans, hem portat el nostre esforç, sempre, en favor del poble.

Se'ns diu homes representatius de la petita burgesia; bé.

Dins del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya hi ha homes rics, de la classe mitja i obrers, una immensa multitud d'obrers.

Però en el Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya s'hi veuen ben dirigits tots, majorment ben orientats i encaminats per les vies del progrés i de la justícia.

El Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya no és, és cert, un partit proletari. No és un partit de classe social, però les directrius del Partit arriben fins a una transformació total del sistema de la societat burgesa, per una de cooperació, fins arribar lentament, si voleu, però fins a la fi que tot fos de la societat i no d'uns quants privilegiats.

Aquesta convulsió que estem vivint ens feia tenir recels; pensàvem que el terratrèmol se'ns emportaria a tots i nosaltres no hauríem encès la metxa per provocar-ne la explosió.

Ara bé, els més interessats en la conservació de les coses, han obert l'espita amplemment perquè sortís la lava que ho arrotlla tot, i nosaltres ja portats en aquest pla, no ens espanta res, ni farem res per a salvar-los, nosaltres, l'Esquerra no volem governar estant supeditats al jou dels banquers. Volem governar de cara al poble i per al poble.

No volem tornar a sofrir el sistema de les grans fortunes i de les més espantoses misèries. Això s'acabà per no tornar a reviuir mai més. La dominació clerical ha mort, i nosaltres, homes per convicció absoluta anticlerical, no protegim cap sistema religiós; absoluta llibertat de pensament individual i de creences, però mai més manifestacions religioses pels carrers, mai més la infància en mans dels servidors d'un dogma, la mainada apartada i allunyada de tota tendència dogmàtica; tindrem per moral el respecte recíproc, per tendència, l'estimació dels uns pels altres, per guia, la bondat i l'ajut al dèbil, per finalitat, la fraternitat entre tots els humans.

I aquesta nostra doctrina la defensarem per moral, per bona i per justa, i estarem al costat de tots els que al nostre costat hi vulguin i puguin estar-hi. Cal dir-ho tot pel seu nom. Nosaltres estarem prop de tots els que respectin l'Estatut català i la llengua catalana. Els homes d'un partit català, per essència i per decència, no podríem tolerar que dintre de casa nostra hi hagi qui pretengués que la única *Llengua Oficial* sigui la castellana, i això no, no i no. Avenços socials, sí. Transformació de tot el passat, sí. Estructuració de la nova societat, sí. Però tot dintre del caràcter i dels costums catalans.

Banca Arnús

Banc Espanyol de Crèdit

Banc Hispano Colonial

CONTROL Banc Urquijo Català

OBRER

Majó Germans - Banquers

Caixa d'Estalvis

Els comptes corrents LLIURES i les llibretes d'estalvi obertes en l'actualitat, no estan subjectes a cap intervenció oficial i funcionen com abans del 19 de juliol.

Ingressen els vostres cabals en els nostres establiments i a la vegada que obtindreu beneficis afavorireu la nova Economia.

Comitès de Control de Banca i Estalvi de Mataró

I tota aquesta gran obra l'hem de portar a terme els catalans, si volem que sigui un fet real i efectiu.

Visca Catalunya, ara i sempre.

¡Mori el feixisme!

JOSEP SERRA

Informació local

DIETARI

¿Es que no hi ha manera de regularitzar la distribució de les subsistències, almenys amb la perfecció que s'ha assolit amb el pa?

¿Es que no s'ha trobat manera de fer complir a tothom el que hi ha disposat?

¿Es que no ha arribat l'hora de pensar que és més important la tranquil·litat ciutadana que la «conlleuància» política? ¿Es que això de les subsistències no és prou important perquè sigui posat en primer pla?

¿Es que encara hi ha en el Govern un irresponsable prou gran per contestar les queixes que hom li fa en relació a les anormalitats que es produeixen a Proveïments, dient que és una «maniobra política»?

Es que...?

Faríem preguntes fins a l'infinit, però res tant punyent com el que deia aquest matí una dona:

— Ens volen fer tornar «feixistes»... i és clar posar a algú li agrada que en tinguem un feix!...—A.

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA

CONYAC JULIO CÉSAR

de la casa xeressana

MORALES PAREJA

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

UNA NOTA DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT.—Demà inserirem una nota del Comitè del Raci de Mataró del P. S. U. que per manca d'espai avui no podem publicar.

—No es pot dir blat que no sigui al sac i ben lligat; el mateix succeeix amb les botifarres que fan a l'Establiment de Carns i Canaladeria del carrer de Sant Joaquim, núm. 55; no es pot apreciar la seva qualitat fins que s'han provat.—T. 292 R.

UNA NOTA DE LA F. L. DE LA C. N. T.—«La Federació Local de la C. N. T. davant dels «bulos» que es propaguen dient que aquesta F. Local ha ordenat que les dones de les fàbriques pleguessin per a manifestar-se contra els abusos que es cometen en el proveïment de la localitat, surt al pas d'aquests «bulistes» per a manifestar que no té res a veure amb la manifestació que a hores d'ara s'està produint amb motiu d'una política equivocada en els proveïments.

Aquesta F. Local recomana la màxima serenitat a tots els seus adherents a fi de no ésser víctimes dels agents provocadors.

Per la F. Local, El Comitè.
Mataró 24 d'agost del 1937.

MORALES PAREJA — XERES

Demaneu sempre:

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA Morales Pareja

CONYAC JULIO CESAR

Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

UN MÍTING.—Organitzat pel Comitè Comarcal del Maresme de les J. LL. tindrà lloc un gran míting en el qual parlaran entre altres oradors el Secretari general de les J. LL. i l'ex-ministre Joan Peiró.

Oportunament es farà públic el dia i el lloc que tindrà lloc l'esmentat mí-

